

med Hensyn til Anvendelsen af den ene Million Rd., at nemlig 250,000 Rd. skulde anvendes paa et mindre pandsret Skib. Det maatte naturligtvis være et Skib af den Art, som var paatænkt; det var en saadan lille pandsret Kanonbaad, som skulde have mindre Hastighed og Dybgaende og netop opfylde den Bestemmelse, som jeg ved saa mange Leiligheder har lagt Vægt paa, nemlig at støtte det locale Forsvar. Hvorledes det har kunnet overraske det ærede Medlem, forstaaer jeg ikke, og jeg haaber ikke, at andre ærede Medlemmer ere blevne overraskede i samme Grad; thi i saa Tilfælde har jeg været særdeles uheldig i at udtrykke min Mening; et saadant mindre Pandsretskib har jeg netop lagt overordentlig megen Vægt paa for det locale Forsvar, og jeg har netop gjort denne Distinction mellem det locale Forsvar og det almindelige Forsvar, hvortil der skal Skibe af en anden Beskaffenhed.

A. Sage: Det er jo en Selvfølge, at vi Alle antage, at den høitærede Marineminister handler efter sin Overbeviisning. Det var jo overflødig at sige dette; men endnu overflødiger synes det mig at være, at den høitærede Minister talte paa en Maade, som om han paa Grund af en Afvigelse mellem ham og Thinget, saaledes at den høitærede Minister ikke sætter sin Villie igjennem og ikke faaer bevilget, hvad han ønsker, behøvede at træde af; det behøver han sandelig ikke. Vi have saa mangfoldige Gange haft det Uheld at tilføie Ministre Nederlag, uden at de derfor have taget Afsted, og jeg vil altsaa haabe, at den høitærede Minister ikke vil gjøre en Undtagelse herfra og tage sin Afsted. — Af Alt, hvad der er blevet fremsført, kan jeg ikke sige, at der er noget Nyt, Noget, som kan trænge til yderligere Behandling; jeg kan derfor indskrænke mig til ganske saa Ord. Disse gaae da ud paa, at, dersom man til Forsvar for Søforterne vil indføre disse smaa Monitorer, saa betragter jeg dette, ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schonheyder), som at opgive vor egentlige Forsvarsanstalt, Marinen. Det har da sin

store Betydning, at vi snarest muligt komme paa det Rene med, at vi skulle indskrænke os til disse ikke søgaaende Fartøier, vi kunne da strax begynde paa betydelige Reductioner, hele Værftet kan omdannes og tildeels bortselges, og den civile Administration behøver paa langt nær ikke at være saa stor, som den nu er; af vore over 100 Officerer maae vi kunne affædige de allerfleste, og naar vi komme paa det Rene dermed, saa ville vi virkelig kunne udrette Noget i oeconomisk Henseende, — jeg vil ikke sige: i statsøconomisk Henseende. Men lader os ikke blive i denne tvivlsomme, sløbende Tilstand, hvori vi hverken vide, om vi ere tjøbte eller solgte. Utvivlsomt stiller det sig for mig, at, dersom vi ikke have Fartøier, som med nogen rimelig Grund kunne slaas med Tjenden, hvor han findes, saa er det værdiløst at have nogle smaa Monitører gjemte inde i vore mindre Farvande. Tjenden lader dem ganske roligt ligge, eller de komme ud, og han spiser dem. Nei, vi maae have Fartøier, som nogenlunde kunne optage en Kamp. Naar det er blevet sagt, at et saadant Fartøis Kostbarhed gav den, der besalede det, Uro i Blodet, saa at han ikke ret kunde samle sig, saa siger jeg, at det maa gjælde overalt i Verden baade tillands og tilvands, at en Chef har et uhyre Ansvar og en besværlig Byrde; men det er ikke til nogen Nytte for os at speculere derpaa. Dersom vi have Skibe, maae vi dog ogsaa troe at kunne faae Folk til at føre dem, og jeg er overbevist om, at nogen Fordeel have vi her i Danmark fremfor den modsatte Side, Tydskland, med Hensyn til Bemandningen af vore Skibe, og denne Fordeel vil vedblive i en Række af Aar. At vi ere overordentlig uheldigt situerede, og at der kan være Mange, der tvivle paa, at vi kunne bestaae, veed jeg meget vel; men saalænge vi ville gjøre Fordring paa at bestaae, lader os da bruge de rette Midler og have vi blot dygtige og nidkjære Befalingsmænd, der, naar de skulle ud at slaas med Tjenden, give Signalet: Danmark venter, at hver Mand gjør sin Pligt, har jeg ogsaa den Tro, at det vil være muligt for os at udrette Noget.